

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5421200134
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2021:5421200134.5

Uznesenie

Okresný súd Dolný Kubín v právnej veci žalobcu: F. S., M.. XX.XX.XXXX, Q. R. B. - L., L. W. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Miroslavom Bachyncom, advokátom, so sídlom v Podbieli 177, proti žalovanej: Obec Párnica, so sídlom v Párnici 116, IČO: 00314781, zastúpenej BUKNA, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom v Dolnom Kubíne, Jánoškova 1545, IČO: 36865044, v spore o zaplatenie sumy 5.807,16 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie zastavuje.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou datovanou k 12.01.2021, doručenou tunajšiemu súdu 26.01.2021, sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 5.807,16 eura s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania za obdobie od 01.01.2021 až do jej zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

2. Odôvodnil ju tým, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX k. ú. U., okrem iného aj pozemku KN-C parc. č. XXXX (správne XXXX/X) - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 5494 m² (ďalej len „pozemok“), ktorý bez toho, aby bola uzatvorená zmluva o nájme, užíva žalovaná. Za rok 2020 sa bezdôvodne obohatila o žalovanú sumu, lebo mu nezaplatila za užívanie pozemku hodnotu nájomného v prislúchajúcej výške, ktorú mu platila na základe zmluvy o nájme za rok 2019. Žalovaná mu v mesiaci december 2020 doručila na podpis Dohodu o urovaní, v ktorej uznáva základ jeho nároku za rok 2020 v žalovanej výške 5.807,16 eura, ktorý sa zaviazala zaplatiť do 31.12.2020. O svojej povinnosti zaplatiť za užívanie pozemku za rok 2020 mala preukázateľnú vedomosť, ktorú nesplnila. Na uvedené nemá vplyv to, že Dohodu o urovaní nepodpísal. Bolo to preto, lebo v dohode žalovaná chcela dosiahnuť prehlásenie, že sa vzdáva akýchkoľvek nárokov vyplývajúcich z užívania pozemku, a to aj do budúcnosti, čo je vzhľadom na viaceré súdne spory v rovnakej veci vylúčené. O jeho nároku v minulosti bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkami Okresného súdu v Dolnom Kubíne sp. zn. 5C/56/2016 zo dňa 15.05.2017 a Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/250/2017 zo 16.11.2017, ktorými bol jeho nárok za obdobie od 25.05.2014 do 24.05.2016 uznaný v celom rozsahu a žalovaná mu žalovanú sumu poukázala dňom 29.01.2018. Z dôvodu, že zo strany žalovanej dochádza k bezdôvodnému obohateniu, tak ako to potvrdila aj v návrhu Dohody o urovaní, domáha sa zaplatenia žalovanej sumy za obdobie od 01.01.2020 do 31.12.2020 titulom bezdôvodného obohatenia spolu s úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po podaní výzvy dňom 01.01.2021 až do zaplatenia, ktorým dňom sa žalovaná strana dostala do omeškania, ktorý je žalovaná v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. povinná platiť vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy.

3. Proti platobnému rozkazu, ktorý tunajší súd v uvedenej veci podľa žaloby vydal 16.02.2021 pod č. k. 5C/4/2021-30, podala žalovaná prostredníctvom splnomocneného zástupcu včas odpor s odôvodnením

vo veci samej. V odpore poukázal na to, že žalovaná pristúpila k zmierlivému a mimosúdneho riešeniu situácie, keďže žalobcovi v decembri 2020 doručila na podpis Dohodu o urovaní, ohľadne ktorej došlo zo strany žalobcu k nesprávnej interpretácii bodu 2.2 vo vzájomnej súvislosti s odkazom na bod 1.3 Dohody, so záverom, že žalovaná chce docieľiť prehlásenie o vzdaní sa práv do budúcnosti. Žalovaná sa snažila toto ustanovenie opakovane vysvetliť a argumentovala, že sa týka jedine užívania nehnuteľností v roku 2020, teda 01.01.2020 do 31.12.2020 a že má v úmysle vysporiadať finančne užívanie nehnuteľností zo strany žalovanej vo vlastníctve žalobcu počas tohto obdobia. Vyzvala žalobcu na doručenie konkrétnych pripomienok na úpravu bodu 2.2. tak, aby ich mohla zapracovať priamo do textu dohody, na čo žalobca nereagoval a vzájomné rokovania o obsahu dohody so žalovanou odmietol a obrátil sa so svojím nárokom na príslušný súd. Tiež uviedla, že ako subjekt verejnej správy nemôže bez náležitého právneho titulu, akým dohoda o urovaní nesporne je, uvoľniť finančne prostriedky v prospech iného subjektu. Podľa žalovanej výkon práva zo strany žalobcu nenapĺňa podmienky na ochranu podľa § 3 OZ a nemá mu preto prináležať súdna ochrana. Zo strany žalobcu takto môže dochádzať k opakovanému a nepodloženému podávaniu žalôb za rôzne časové obdobia, čo je zrejme aj z toho, že žalobca už v minulosti podal žalobu, v ktorej si uplatňoval nárok za obdobie od 25.05.2014 do 24.05.2016. Napokon, to sám konštatuje aj v žalobe týkajúcej sa prejednávanej veci. Keďže si žalovaná bola vedomá svojej povinnosti uhradiť náhradu za užívanie nehnuteľností, splnila povinnosť uloženú jej vo výroku I. platobného rozkazu, čo dokladovala potvrdením o zaplatení sumy 5.807,16 eura s príslušenstvom. Vzhľadom na to nemá pokračovanie v konaní hmotnoprávny podklad, keďže došlo k zániku povinnosti, ktorej sa domáha žalobca. K jej zániku by došlo aj bez iniciovania tohto súdneho konania a preto považovala za nevyhnutné brániť sa voči vydanému platobnému rozkazu vecne odôvodneným odporom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti v danom prípade nemožno u žalobcu hovoriť o účelne vynaložených trovách. K ich vynaloženiu trov vôbec nemuselo dôjsť a bolo možné vec vyriešiť mimosúdne. Keby žalobca pokračoval v riadne začatých rokovaniach o uzavretí dohody o urovaní, nemuselo by dôjsť k tomuto súdneho konaniu. Žalobca tak zaviniť trovy konania na strane žalovanej a v zmysle zásady procesnej zodpovednosti by na náhradu svojich trov mala mať nárok žalovaná. Žalobcovi malo byť zrejme, že žalovaná je ochotná vyriešiť vec mimosúdne a zmierlivo a nebolo preto potrebné iniciovať súdne konanie. Žiadala, aby platobný rozkaz zrušil v celom rozsahu, a vo veci rozhodol tak, že žalobu zamietla ako nedôvodnú a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

4. Uznesením z 10.03.2021 č. k. 5C/4/2021-54 súd vydaný platobný rozkaz s poukazom na § 267 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) zrušil.

5. Žalobca v následnej replike uviedol, že rozhodujúcou skutočnosťou v predmetnej veci je to, či žalovaná mala alebo nemala vedomosť o povinnosti platiť úhradu za užívanie pozemku. Žalovaná vedomosť mala, čo napokon dokazuje tvrdením v podanom odpore, ktorá splnila povinnosť uloženú jej vo výroku I. platobného rozkazu (až po jeho vydaní dňa 18.02.2021 poukázaním platieb, tak ako to vyplýva z prílohy, ktorou je výpis z účtu žalovanej). S prihliadnutím na uvedené, neúprimne vyznieva tvrdenie žalovanej, že k zániku povinnosti týkajúcej sa platby za užívanie pozemku by došlo aj bez iniciovania tohto súdneho konania. Hlavne z dôvodu uvedeného v návrhu dohody o urovaní, z ktorej je zrejme, že žalovaná podľa čl. III návrhu dohody sa zaväzuje mu vyplatiť peňažnú náhradu za užívanie pozemku za obdobie od 01.01.2020 do 31.12.2020, určenú na základe znaleckého posudku č. 28/2017 v celkovej výške 5.807,16 eura, a to v lehote do 31.12.2020. Žalovaná v odpore netvrdí pravdu a doslova zavádza súd v tom, čo bolo skutočnou príčinou, že k uzatvoreniu dohody nedošlo. Neuvádza trápne pokusy žalovanej, aby pozemok mu bol buď vyvlastnený, návrh na vyvlastnenie bol odvolacím orgánom v Žiline pre nedostatky zrušený. Keď návrh na vyvlastnenie neprešiel, tak rýchlo už 20.08.2020 bol podaný návrh na vydanie územného rozhodnutia. Územné rozhodnutie mu bolo doručené 19.02.2021, ktorým Obec S. ako vecne a miestne príslušný (určený) stavebný úrad na základe určenia stavebného úradu listom Okresného úradu v Žiline, odboru výstavby a bytovej politiky č. OU-ZA-OVBP-2020/XXXXXX-002 zo dňa 19.08.2020 po preskúmaní návrhu na vydanie územného rozhodnutia o umiestnení stavby a o využití územia podľa § 37, § 38 a § 38a stavebného zákona a § 4 vyhlášky č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona, ktorým navrhovateľovi (Obec Párnica) vydala územné rozhodnutie na využitie územia ako „Športovo kultúrny a spoločenský areál“. Podľa rozhodnutia umiestňuje uvedenú stavbu na základe preukázania vlastníckeho práva k časti pozemku KN-C XXXX/X a v súlade s § 38 stavebného zákona v (inej) časti pozemku KN-C XXXX/X a pozemku KN-C XXXX/X a navrhuje predmetné pozemky vyvlastniť“. Proti uvedenému rozhodnutiu všetci dotknutí účastníci správneho konania, nielen on, podali odvolanie. Vychádzajúc z uvedeného, prihliadajúc na postup žalovanej vo vzťahu k vlastníkom dotknutých pozemkov, je dostatočným spôsobom preukázané,

že ak splnomocnil právneho zástupcu vo veci zaplattenia uvedenej sumy, ktorej zaplattenia sa viackrát musel súdnou cestou domáhať už v minulosti, čo žalovaná potvrdila aj v odpore, tak trovy konania v tomto konaní boli potrebné na účelné vynaloženie alebo ochranu práva, ktorého plnenie žalovaná úmyselne odďaľovala. Konanie žalovanej v kontexte uvedených dôvodov nie je možné hodnotiť inak ako snahu pripraviť ho o pozemok a za užívanie nezaplatiť. S prihliadnutím na skutočnosť, že žalovaná zaplatila istinu v plnej výške, navrhol v časti žalobného návrhu týkajúcej sa istiny a prislúchajúceho úroku z omeškania zastaviť konanie a v časti týkajúcej sa nároku na náhradu trov konania, tieto priznať žalobcovi v rozsahu 100 %.

6. Žalovaná v duplike, odkazujúc na dôvody uvádzané v podanom odpore, uviedla, že opätovne namieta procesný spôsob uplatňovania práv zo strany žalobcu, ako aj jeho nárok na náhradu trov. Žalobca sa proti týmto tvrdeniam snaží brániť tvrdeniami o rozhodujúcej skutočnosti - vedomosti žalovanej novými tvrdeniami o vyvlastnení. Žalobca nepovažuje tieto tvrdenia ako tvrdenia nesúvisiace s užívaním nehnuteľnosti od 01.01.2020 do 31.12.2020 za relevantné s prejednávaným nárokom. Navyše, ak mal žalobca v úmysle uvádzať tvrdenia vo vzťahu k vyvlastneniu, mal tak v kontexte všeobecnej zásady koncentrácie konania uvedenej v ustanovení § 153 CSP, ako aj zásady hospodárnosti konania urobiť už v podanej žalobe. V danom prípade nemožno u žalobcu hovoriť o účelne vynaložených troch. Žalobca mohol využiť obsah svojej v minulosti podanej žaloby, v ktorej si uplatňoval nárok za obdobie od 25.05.2014 do 24.05.2016. V prípade priznania nároku na náhradu trov môže byť práve z tohto dôvodu žalobca motivovaný aj v budúcnosti voliť radšej cestu súdneho konania, ako snahu o mimosúdne riešenie veci.

7. Späťvzatie žaloby je oprávnením žalobcu disponovať so svojou žalobou. Ak vezme žalujúca strana žalobu na začatie konania späť, ide o procesný úkon voči súdu, ktorým prejavuje vôľu, aby sa nekonalo a v spore meritórne nerozhodovalo. Rozhodnutie súdu o zastavení konania nie je rozhodnutím vo veci samej, a preto s týmto rozhodnutím nie je možné spájať hmotnoprávne a procesnoprávne účinky meritórneho rozhodnutia.

8. Keďže pred začatím či už predbežného prejednávania sporu alebo prvého pojednávania vo veci žalobca prostredníctvom zástupcu podaním z 11.03.2021, doručeným súdu toho istého dňa a zmieneným pod bodom 5., zbral žalobu v celom jej rozsahu späť s odôvodnením, že žalovaná strana zaplatila istinu v plnej výške, vzhľadom na uvedený procesný úkon žalobcu (späťvzatie žaloby v celom jej rozsahu), ktorým tento prejavil vôľu, aby sa v spore ďalej nepokračovalo a meritórne nerozhodovalo, postupujúc podľa § 145 ods. 1 CSP toto konanie zastavil.

9. O nároku na náhradu trov tohto konania súd s poukazom na § 262 ods. 1 CSP rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi nárok na ich plnú náhradu, keďže k späťvzatiu žaloby došlo výlučne z dôvodu správania sa žalovanej po podaní žaloby, ktorá po podaní žaloby, konkrétnejšie až po vydaní platobného rozkazu a jeho doručení žalovanej, uhradila celý žalobou uplatnený nárok (platbami z jej účtu z 18.02.2021 v sume 5.807,16 eura - žalovaná istina a 38,98 eura - špecifikovaná v platbe ako „úrok platobný rozkaz“). O výške trov bude rozhodnuté s poukazom na § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia. V danom prípade súd zo skutočností uvádzaných žalovanou, odkazujúcou o. i. aj na § 3 OZ, nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré by reálne odôvodňovali nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalobcovi. K argumentom žalujúcej strany, poukazujúcej predovšetkým na jej snahu uzatvoriť ohľadne žalovanej istiny Dohodu o urovaní, ktorej návrh žalobcovi doručila (až) v decembri 2020, ku ktorej uzatvoreniu napokon nedošlo, súd uvádza, že nie je zrejmé, prečo žalovaná po tom, ako uplynula lehota uvádzaná v jej návrhu Dohody o urovaní na zaplattenie žalovanej istiny (do 31.12.2020), do ktorej k uzatvoreniu dohody nedošlo (bez ohľadu na dôvod, pre ktorý žalobca dohodu neakceptoval), ihneď (aj bez takejto dohody) neuhradila žalobcovi ním uplatňovaný (a súčasne žalovanou nespochybňovaný) nárok na zaplattenie sumy 5.807,16 eura titulom bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemku žalobcu za obdobie od 01.01.2020 do 31.12.2020. Žalobca žalobu podal 26.01.2020, t. j. s odstupom viac ako 3 týždňov po uplynutí ako celého obdobia, za ktoré si uplatnil žalovaný nárok, tak aj po tom, ako uplynul termín navrhnutý samotnou žalovanou v ňou vypracovanom návrhu Dohody o urovaní, dokedy úhradu za užívanie za rok 2020 žalobcovi zaplatí a učinila tak až po tom, ako jej bol doručený platobný rozkaz. Pritom nepreukázala žiadny konkrétny právny dôvod, ktorý by jej (aj ako subjektu verejnej správy) reálne nemal umožniť zaplatiť odplatu za bezzmluvné užívanie pozemku žalobcu (jeho užívanie bez právneho dôvodu) aj bez uzatvorenia či Dohody o urovaní alebo vydaného platobného rozkazu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 357 písm. a) a m) a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien.